

INDEX.

QUÆSTIO I.

De ultimo fine hominis.	1	nere moris, et in ista, quæ a fine proximo, vel a remoto.	75
Summa litteræ.	1	Articulus IV. — Utrum detur finis inter medius, an omnis finis sit ultimus.	77
DISPUTATIO I. — De fine morali, et ultimo in communi.	3	Solvuntur argumenta.	83
Articulus I. — Quid sit finis, quid agere propter finem, quid actiones humanæ.	3	Articulus V. — Utrum possit aliquis simul duos fines ultimos habere, vel in infinitum procedere in finibus.	87
Quid tradat S. Thomas de ipso fine, et formali ratione finis.	3	Quo sensu implicet dari simul duos fines ultimos in operante.	89
Divisiones finis.	3	Expenditur secunda ratio.	99
Explicatur quid sit agere propter finem. Quid nomine actionis humanæ intelligendum veniat.	8	Tertia ratio expenditur.	103
Articulus II. — Utrum recte ostenderit D. Thomas quibus conveniat agere propter finem.	10	Articulus VI. — Utrum in omni actione debeat aliquis ultimum finem habere, vel actualiter, vel virtualiter.	108
Recte D. Thomas probat naturam rationalem agere propter finem.	17	Tria supponenda pro resolutione. Resolutio quæstionis.	108 115
Ratio finis ultimi quomodo non conveniat actui elicito voluntatis.	26	Non requiritur actualis ordinatio in finem ultimum; nec sufficit habitualis, sed virtualis, ut finis influat.	123
Recte probat D. Thomas quod movere se in finem, est proprium rationalis naturæ.	26	Articulus VII. — Quomodo peccatum mortale, et veniale habeant finem ultimum in creatura.	134
Deus non agitur a fine, sed agit propter finem.	30	Peccans mortaliter, etiam diversis peccatis, unum ultimum finem constituit in creatura.	134
Bruta non se movent in finem.	39	Peccans venialiter non habet finem ultimum simpliciter in creatura.	147
Articulus III. — Quomodo actiones humanæ specificentur a fine, et a quo fine, remoto, an proximo.	41		
Actio non specificatur a principio præcise efficienti, sed formali: passio a termino formali.	43	QUÆSTIO II.	
Actio humana a quo fine speciem summat, et quomodo finis se habeat ut specificans, quomodo ut circumstans.	45	De his in quibus beatitudo consistit.	158
Actio ut semel egreditur ab agente, quomodo dicatur unam tantum speciem habere.	46	Summa totius quæstionis.	158
Quæ sit principalior species in actu, illa quæ est in esse naturæ, vel in ge-	46	QUÆSTIO III.	
	58	Quid sit beatitudo.	159
	58	Summa litteræ.	159
	69	QUÆSTIO IV.	
	69	De his quæ ad beatitudinem exiguntur.	160
		Summa litteræ.	160

QUÆSTIO V.		Varia sententiæ.	305
De adeptione beatitudinis.	161	Resolutio ex mente S. Thomæ.	305
Summæ litteræ.	161	Corollaria ex dictis.	309
DISPUTATIO II. — De adeptione, et statu beatitudinis, et consequentibus ad eam.	162	Solvuntur argumenta.	311
Articulus I. — Quæ sint certa, et præsupponenda circa beatitudinem, quæ tractanda.	162	Articulus VIII. — Quæ sint dotes beatitudinis in anima.	322
Articulus II. — An possit beatitudo formalis consistere in operatione increata, vel illapsu divinæ essentiæ in intellectum.	169	Dotes animæ quid, et quot sint.	323
Increata operatio non potest communicari creaturæ, et reddere illam formaliter beatam.	175	Articulus IX. — Quatuor dotes corporis gloriosi explicantur.	332
Articulus III. — Utrum beatitudo formaliter consistat in operatione intellectus, vel voluntatis, an utriusque.	195	Quomodo dotes corporis causentur.	332
Varia sententiæ, et punctus difficultatis.	196	Impassibilitas.	337
Resolutio.	200	Subtilitas.	344
Fundamental ratio.	210	Agilitas.	349
Articulus IV. — Expediuntur difficultates contra sententiam præcedentis articuli.	224	Claritas.	349
Fruitio, et amor nunquam est formalis consecutio beatitudinis, et an sit ejus pars, conditio, vel passio.	227	TRACTATUS DE ACTIBUS HUMANIS. 358	
Non est perfectior actus amoris, quam visio, nec simpliciter, nec in ratione adipiscendi Deum.	236	QUÆSTIO VI.	
Proprietates beatitudinis primo, et radicaliter sequuntur ex actu intellectus, non ex actu voluntatis.	242	De voluntario, et involuntario.	358
Articulus V. — Utrum ex vi visionis reddatur beatus ab intrinseco impeccabilis.	244	Summa textus.	358
Radix impeccabilitatis est visio Dei, et quomodo.	247	DISPUTATIO III. — De voluntario in communi.	360
Ex sola visione perpetua tollitur omne peccatum tam actuale, quam habituale.	256	Articulus I. — Explicatur definitio voluntarii.	360
Solvuntur argumenta.	265	Solvuntur objectiones.	362
Articulus VI. — Utrum perpetuitas sit per se annexa beatitudini, et unde oriatur.	277	Articulus II. — Quid sit voluntarium perfectum et imperfectum, necessarium et liberum.	365
Beatitudo tam ex essentiali prædicato assecutionis ultimi finis, quam ex ratione visionis Dei, ab intrinseco petit perpetuitatem.	278	Perfectum voluntarium, et formale liberum non coincidunt.	369
Visio ex propria ratione visionis petit perpetuitatem.	284	Libertas, et necessitas sunt modi voluntarii.	374
Duæ dubitationes circa incorruptibilitatem visionis.	289	In brutis est voluntarium imperfecte, sed univoce.	376
Solvuntur argumenta.	292	Solvuntur argumenta.	377
Articulus VII. — Utrum amor sequatur necessario etiam in exercitio ad visionem beatam.	303	Articulus III. — Utrum omissio possit esse voluntaria absque omni actu, et absque obligatione.	384
		Duo notanda.	384
		Quid sit in hac parte certum, et in quo sit difficultas.	386
		Resolutio primæ difficultatis.	389
		Resolutio secundi dubii.	393
		Resolutio tertii dubii.	400
		DISPUTATIO IV. — De involuntario, ejusque causis.	406
		Articulus I. — An voluntas possit violentiam pati in suis actibus, et quot modis.	406
		Quædam notanda.	406
		Voluntas in eliciendo non patitur violentiam.	410
		Voluntas non patitur violentiam in cessatione ab actu.	417
		Voluntas potest pati violentiam in actibus imperatis.	424
		Articulus II. — Quomodo invenitur vo-	

luntarium, aut involuntarium in his, quæ ex metu fiunt.	428	Quæ objecta moveant quoad exercitium necessario.	516
Operatio ex metu est mixta ex voluntario, et involuntario ratione motivorum.	428	Quid de necessitate voluntatis ad continuationem, vel existentiam sui actus.	524
Quæ ex metu fiunt, simpliciter voluntaria sunt.	435	Quædam propositiones D. Thomæ declarantur.	526
Contractus ex metu quando sint invalidi, quando non.	439	QUÆSTIO XI.	
		De fruitione.	536
		Summa litteræ.	536
QUÆSTIO VII.		QUÆSTIO XII.	
De circumstantiis humanorum actuum.	445	De intentione.	536
Summa textus.	445	Summa litteræ.	536
Notanda circa istas quæstiones.	445	Notanda circa istas quæstiones.	537
QUÆSTIO VIII.		QUÆSTIO XIII.	
De voluntate, quorum sit ut volitorum.	457	De electione.	542
Summa litteræ.	457	Summa litteræ.	542
QUÆSTIO IX.		DISPUTATIO VI. — De electione.	543
De motivo voluntatis.	457	Articulus I. — Utrum electio sit formaliter actus voluntatis, an intellectus.	543
Summa litteræ.	458	Articulus II. — Utrum ex duobus possit voluntas eligere minus bonum, vel æquale.	557
QUÆSTIO X.		Solvuntur argumenta.	562
De modo quo movetur voluntas.	459	Articulus III. — Utrum circa impossibilia possit esse electio, et voluntas.	567
Summa litteræ.	459	QUÆSTIO XIV.	
DISPUTATIO V. — De objecto voluntatis, et motivo ejus.	460	De consilio.	572
Articulus I. — An possit voluntas ferri in malum sub ratione mali.	460	Summa litteræ.	572
Solvuntur argumenta.	462	QUÆSTIO XV.	
Articulus II. — Utrum finis sit adæquatum objectum voluntatis, an etiam media.	467	De consensu.	573
Non dari in voluntate actum neutrum.	468	Summa litteræ.	573
Bonum in mediis est secundarium objectum voluntatis.	473	Notanda circa istas quæstiones.	573
Articulus III. — Quomodo finis, et media possint appeti eodem actu, vel diverso.	481	QUÆSTIO XVI.	
Solvuntur argumenta.	484	De usu.	581
Articulus IV. — Quid sit motio moralis, et physica : quid movens physicum, et morale voluntatis.	488	Summa litteræ.	581
Quibus conveniat movere moraliter voluntatem.	493	QUÆSTIO XVII.	
Quibus conveniat movere physice voluntatem.	494	De actibus imperatis a voluntate.	581
Solvuntur argumenta.	505	Summa litteræ.	581
Articulus V. — Quæ objecta necessario moveant voluntatem, et quis modus movendi ab exteriori illam necessitet.	512	DISPUTATIO VII. — De usu, et imperio.	582
Quid moveat necessario quoad specificationem.	512	Articulus I. — Quid sit usus, et an distinguatur tam ipse, quam imperium a judicio de electione, vel ab ipsa electione.	582
		Quomodo usus se habeat erga finem.	590

Articulus II. — In quo genere actus sit imperium.	591	Sexta difficultas.	666
Corollaria ex dictis.	599	Septima difficultas.	674
Solvuntur argumenta.	601	Articulus IV. — Quomodo circumstantia sit principium moralitatis in actu.	674
Articulus III. — Qui sint actus imperabiles.	607	DISPUTATIO IX. — De speciebus moralitatis.	679
		Articulus I. — In quo consistat formalis ratio boni moralis.	679
		Resolutio.	681
		Solvuntur argumenta.	686
TRACTATUS DE BONITATE ET MALITIA ACTUUM HUMANORUM.	612	Articulus II. — Utrum species mali moralis, seu peccati consistat in relatione positiva deformitatis, an in privatione rectitudinis.	691
		Punctus difficultatis, et variæ sententiæ.	693
		Ex mente D. Thomæ resolutio.	695
		Solvuntur argumenta.	708
		Solvitur secundum argumentum, ostenditur quomodo Deus non concurrat ad positivum peccati, ut contrarium.	716
QUÆSTIO XVIII.		Satisfit aliis argumentis.	722
De bonitate et malitia actuum humanorum in generali.	612	Articulus III. — Utrum privatio resultans in peccato sit privatio rectitudinis debitæ ipsi actui.	725
Summa litteræ.	612	Solvuntur argumenta.	732
		Articulus IV. — Utrum actus internus possit esse simul bonus, et malus moraliter.	739
QUÆSTIO XIX.		Fundamenta opposita convelluntur.	747
De bonitate et malitia actus interioris voluntatis.	614	Articulus V. — An possit idem actus moralis habere duplicem speciem, quæ simul sit bona, vel simul mala.	756
Summa litteræ.	614	Diversæ sententiæ.	757
		Resolutio ex mente D. Thomæ.	761
QUÆSTIO XX.		Quid de pluribus moralitatibus subordinatis.	766
De bonitate et malitia actuum exteriorum.	615	Solvuntur argumenta.	777
Summa litteræ.	615	Articulus VI. — Utrum dentur actus indifferentes in specie morali.	790
		Indifferentia est species moralitatis.	791
QUÆSTIO XXI.		Indifferentia moralis est species incompleta, et status quidam tendentiæ ad bonum, vel malum.	795
De his quæ consequuntur actus humanos ratione bonitatis, et malitiae.	616	Solvuntur argumenta.	799
Summa litteræ.	616	Articulus VII. — Utrum possit dari actus moralis indifferens individuo.	808
DISPUTATIO VIII. — De moralitate actuum humanorum in communi.	617	Sententiæ.	809
Articulus I. — Quid sit moralitas secundum se, et in communi sumpta.	617	Resolutio ex mente D. Thomæ.	812
Sententiæ proponuntur.	618	Corollaria ex dictis.	820
Resolutio.	620	Solvuntur argumenta.	825
Solvuntur argumenta.	629	DISPUTATIO X. — De bonitate, et malitia accidentali ex circumstantiis.	836
Articulus II. — Utrum bene assignentur principia moralitatis a D. Thoma.	639	Articulus I. — Quid sit bonitas, et malitia accidentalis, et quando circumstantia censeatur dare speciem essentialem, vel accidentalem.	836
Quid sit bonitas naturæ, et quomodo se habeat ad moralitatem.	640	Quomodo circumstantia aliquando det speciem essentialem, aliquando accidentalem in genere moris.	837
Moralitas ex objecto est prima, et specifica in actu humano ut morali.	644		
Expenditur tertia difficultas, disquiritur de illo actu: Volo studiose vivere.	650		
Articulus III. — Quomodo finis, et aliæ circumstantiæ sint principia bonitatis, vel malitiæ moralis.	655		
Prima difficultas remittitur.	657		
Secunda difficultas.	658		
Tertia difficultas remittitur.	659		
Quarta difficultas.	659		
Quinta difficultas.	663		

Quibus casibus circumstantia transeat in conditionem objecti, et det speciem essentialem.	844	ctam malitiam augeat propriam, quæ sumitur ex objecto.	868
Malitiæ distinctæ ex objecto, ex circumstantiis quando sint subordinatæ, quando disparatæ.	846	An sit alius modus addendi malitiam in circumstantiis præter mutationem speciei, vel aggravationem intra eandem speciem.	870
Quomodo debeat esse volita circumstantia, ut speciem suam det actui.	854	Circumstantia durationis quomodo augeat bonitatem, vel malitiam.	873
Articulus II. — Quid de circumstantiis aggravantibus, vel minuentibus, et non dantibus speciem.	864	Articulus III. — Quæ circumstantiæ necessario confitentur sint in sacramento penitentiæ.	878
Quomodo circumstantia addens distin-		Solvuntur argumenta.	884

